

Posudek oponenta diplomové práce

Název práce: **Nabývání státního občanství České republiky (narozením, určením otcovství, nalezením na území České republiky, osvojením, v souvislosti se svěřením do náhradní péče a prohlášením)**

Diplomant/ka: **Roman Jordán**

Autor posudku: **JUDr. PhDr. Jan Malast, Ph.D.**

Předmětem tohoto posudku je diplomová práce autora Romana Jordána zpracovaná na téma Nabývání státního občanství České republiky (narozením, určením otcovství, nalezením na území České republiky, osvojením, v souvislosti se svěřením do náhradní péče a prohlášením).

Předložená práce svým tematickým zaměřením již spadá spíše do zvláštní části správního práva, což však na atraktivitě zvoleného tématu a jeho vhodnosti ke zpracování v rámci závěrečné magisterské práce nijak neubírá. I v rámci zpracování tématu z oblasti zvláštní části správního práva se před autorem otevírá řada možností k pečlivé analýze obecných institutů, které lze právě na příkladech ze zvláštní části vhodně demonstrovat a patřičně prozkoumat.

Může být nicméně otázkou, nakolik se něco takového diplomantovi podařilo. Jeho deklarovaným cílem bylo poskytnutí „komplexního náhledu na vybrané formy nabývání státního občanství“, což samo o sobě vzbuzuje mírné pochybnosti o relevanci a legitimitě takto stanoveného cíle. Diplomová práce by totiž nepochybně měla být mnohem spíše analytickou prací rozebírající konkrétní právní institut či problematiku a nikoliv popisným textem poskytujícím sice snad rozsahem komplexní, hloubkou však v zásadě základní, nebo jen mírně prohlubující vhled do příslušné materie (viz například příslušné předpisy o kvalifikačních pracích platné na FPR).

Je však třeba připustit, že práce svým pojetím stanovenému cíli odpovídá – jak svou povahou, jak mírou své problematičnosti (s trochou nadsázky řečeno – diplomantovi se podařilo problematicky vymezeného cíle dosáhnout problematicky pojatou diplomovou prací). Práce je skutečně „komplexním pohledem“ na zvolenou problematiku, zároveň však vychází z víceméně běžně dostupných zdrojů a k tématu samému nepřináší prakticky nic nového. Autor víceméně zcela rezignoval na kritické zhodnocení právní úpravy, na jakýkoliv analytický pohled na ni a na případné formulace vlastních právních závěrů. Hojně při svém zpracování vychází například z důvodové zprávy k současnému zákonu (tedy z dokumentu neakademického), jen velmi málo však naopak pracuje například se soudní judikaturou (v práci je, pokud jsem se nepřehlédl, citováno jedno jediné rozhodnutí soudu – autor v závěru

zmiňuje její nedostatek vzhledem k čerstvosti právní úpravy, to však nijak nevysvětluje absenci judikatury například k původní právní úpravě atp.). Práce bohužel nejde ani cestou propojení obecných správněprávních postulátů se zvolenou tematikou zvláštní části, byť toto se v řadě míst více než nabízí.

Právě naopak, navzdory značně popisnému charakteru se diplomantovi nepodařilo vyvarovat se mnohých – byť někdy do jisté míry bagatelních, tím spíše však zbytečných – nedostatků. Mezi ně patří místy velmi nepřesné vyjadřování (co to například jsou „nižší funkce“, do nichž mohou být na str. 10 dle autora na úrovni územních samosprávných celků voleni cizinci s bydlištěm v ČR? A opravdu do nich mohou být voleni všichni tito cizinci?), nepřesné či zcela nesprávné prezentované údaje (v názvu kapitoly č. 2 se hovoří pouze o ČSR a ČR, na str. 26 to vypadá, že se autor domnívá, že v roce 1969 existovala Česká republika atp.), formální pochybení (bloky textu nečleněného do odstavců na str. 9, 14, 15, 50 atp.), pravopisné chyby (například na str. 31 – „osoby byly státními občany ČSFR, ale již nenabyli státního občanství ČR“, opakovaně „Krajský úřad“ s velkým K atd.) či třeba používání řadových číslovek na nesprávných místech (například „podle § 51. zákona“ na str. 12, „68. let“ na str. 17). Na stranu druhou je nutno přiznat, že se v práci výrazněji nevyskytují žádná závažnější právní pochybení či zjevně mylné právní závěry nebo konstrukce.

Formální náležitosti práce jsou víceméně standardní, i zde se však objevují určité vady. Kromě již výše zmíněných formálních pochybení je možno také zmínit občasná neodsazení prvního řádku odstavců (viz například na str. 44, ale i mnohde jinde), případně ne zcela běžně vytvořené odkazy na ustanovení zákonů (například „§63 odst. 2) z. č. 186/2013 Sb.“).

Předložená práce tak zřejmě jen s výhradami splňuje náležitosti předepsané pro závěrečné práce absolventů magisterského studia oboru Právo. Doporučuji ji k obhajobě, předběžně ji však navrhuji hodnotit toliko stupněm „Dobře“ s tím, že připouštím, že výsledná známka ještě případně může být ovlivněna kvalitou ústní obhajoby ze strany diplomanta.

Náměty diskusních témat k ústní části obhajoby:

Pokud diplomant uvádí, že vzhledem k novosti stávající úpravy dosud neexistuje soudní judikatura, mohl by zhodnotit, ve kterých aspektech zákona č. 186/2013 Sb. vnímá on sám největší potenciál z hlediska možné budoucí judikaturní činnosti – co podle něj budou soudy nejspíš nuceny nejčastěji řešit, v čem mohou soudy dosavadní výklad zákona potenciálně nejvíce změnit atd.?

V Plzni dne 30/04/2018

Podpis autora posudku